

ANALYS.

🕒 2015-01-15 13:14

Du och jag ska betala när bankerna kraschar

Nu är de här, de nya reglerna för hur nästa globala bankkrasch ska skötas. Det hela är en ny standard – det är du som ska betala, skriver Stefan Koch.

Annons

Financial Stability Boards (FSB) rapport från den 10 november ger först intrycket av att vara bara ännu en pappersprodukt någonstans ifrån. Men det är fel. Detta är en manual för nästa bankkrasch och det heter till exempel inte ”om” bankerna misslyckas nästa gång, utan ”när”. Då ska alla plocka fram manualen och följa regelverket.

De nya reglerna ska öka stabiliteten i det globala finansiella systemet och det ska göras på ett sätt som undviker insatsen av statliga pengar, ”Bail out” som gällt hittills och som innebär att staten går in och räddar banker med skattebetalarnas pengar. Det nya begreppet heter: ”Bail in”. I praktiken betyder det att banken ska räddas genom att spararnas pengar används, inte statens.

När en bank inte kan betala för sig med egna medel så är den insolvent och går mot konkurs, så var det tidigare. Nu kommer banken istället att gå in i en fas som heter ”resolution”.

En bank i ”resolution” ska fortsätta att fungera som bank inom ett antal prioriterade områden som handeln med andra banker, derivathandel och spekulationer på marknaden. Genom att den delen fortsätter ska bankens problem inte sprida sig till andra banker, och en global finanskrasch kunna undvikas.

En banks förmåga att betala skulder med andras pengar kallas: Total Loss Absorbency Capacity (TLAC). Oförsäkrade tillgångar, pensionsfonder och konton med lång bindningstid är TLAC. En bank i ”resolution” kan ta de medlen och betala sina skulder med dem.

Men får man verkligen använda andras pengar? Ja. Det är viktigt, säger rapporten, att myndigheterna ser till att de som äger tillgångar som bedöms vara TLAC inte kan komma med rättsliga åtgärder och få kompensation i efterhand. Det är också önskvärt att tillgångar som räknas in i TLAC inte kan flyttas så lätt, de ska låsas in i bankerna annars kan en kris leda till en så kallad bankrun – en rusning till banken där alla försöker ta ut sina pengar.

TLAC består därför i första rummet av besparingar och fodringar med längre bindningstid än ett år. Privata sparpengar och andra konton ska inte räknas till TLAC eftersom det är möjligt

att tömma dem utan tillstånd från banken. På ren svenska, du kan springa till banken och ta ut dina pengar, vilket en pensionsfond inte kan.

Fast, i ett läge där den ursprungliga TLAC inte räcker till kan också andra medel räknas in i TLAC. I slutändan kan en bank i ”resolution” alltså lägga beslag på alla pengar som hanteras av banken.

Det nya regelverket gäller formellt sett inte alla banker. Det syftar i första hand på de som kallas Global Systemically Important Banks (G-SIB). Det vill säga banker med betydelse för den globala ekonomin. I Sverige är Nordea klassad som sådan, och Danske bank som ju också finns i Sverige. I praktiken är det givetvis en öppen fråga om inte också andra stora banker kommer att kunna få gå in i resolution.

Förberedelse för nästa finanskrasch och en manual för hantering komplett med nya begrepp och ett eget språk. Det är vad G20-mötet beslutade. När banken går in i ”resolution” får den tillgång till sin egen TLAC.

Det är viktigt, säger man också i rapporten, att bankerna själva ser till att inte äga tillgångar i andra bankers TLAC.

Det G20 egentligen berättar är att nästa krasch kan komma närsomhelst. Bankerna har ingen som helst möjlighet att hantera de förluster som uppstår då. Spekulationen och finanshandeln är gigantisk. Det är tveksamt om ens staterna kan få ihop tillräckligt med pengar nästa gång. Det är detta som de nya reglerna handlar om. Det är en plan för ett sista blodigt försvar av finanssystemet så som det är idag.

När bankerna spekulerar sönder ekonomin och står med värdelösa lån, så är det de som sparar i banken, som ska betala katastrofen.

Inte ägarna.

Inte skattebetalarna.

Utan den som använt banken som en säker placering.